

సత్యవేదం!

సత్యవేదం కుటుంబం

లక్షణరావుది చాలా విలక్షణమైన మనస్తత్వం. తను వేళాపాళా లేకుండా వెళ్ళి స్నేహితుల్ని డిస్టర్బ్ చేస్తుంటాడు. అతని స్నేహితులు మాత్రం అతన్ని ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు కలవ కూడదు.

దానికి లక్షణరావు సలక్షణంగా ఒక పథకం రూపొందించాడు!

ఎవరన్నా స్నేహితుడు వచ్చినప్పుడు లక్షణరావు భాళీగా ఉన్నాడా సరే సరి! చాలా ఆహ్వాయంగా ఎదురెళ్ళి స్వాగత సత్కారాలతో రిసీవ్ చేసుకుని ఆహ్వాయంగా లోపలికి తీసుకొచ్చి అతిథి మర్యాదలతో ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తాడు. అయితే దానికి ఓ కండిషనుంది! ఆ వచ్చిన వ్యక్తి పల్ల తనకేదన్నా వ్యక్తిగత ప్రయోజనం మాత్రం ఉండాలి.

అలా కాకపోయినా.... లేదా.... తను ఏదన్నా రాతపనిలోనో (అన్నట్టు లక్షణరావు కథలూ గట్రా రాసుంటాడు లెండి!) లేక ఏ ఇంగ్లీషు నవలలో... తెలుగు నవలలో పతనంలోనో ఉన్నప్పుడు ఎవరన్నా వచ్చి పిలుస్తే.... తక్కువని జవాబు చెప్పిస్తాడు కుటుంబ సభ్యులతో.

"వారు లేరండీ... బయటి రెళ్ళారు" అంటుండా ఇంది జిల్లాలు.

"మా నాన్నగారు బజా రెళ్ళారండీ" అంటాడు లక్షణరావు సుపుతుడు.

"మా డాడీ మార్కెట్ రెళ్ళారండీ" అంటుంది అతని సుపుత్రిక.

అండీ.... అందరూ ఒకేసారి ఇలా అంటారని కాదు అర్థం!

ఒక్కోసారి ఒక్కొక్కరు పై జవాబులు చెప్పేలా ఏర్పాటు చేస్తాడు లక్షణరావు.

అక్కడికి ఆ వచ్చిన వాళ్ళు లక్షణరావు కుటుంబ సభ్యుల్ని క్రాన్ చేస్తూనే ఉంటారు.

"స్వామిగారు కదండీ" అంటారు కొందరు.

"ఎవరో వచ్చి బుల్లెట్ మీద తీసు రెళ్ళారండీ" అంటూ వెతుక్కోకుండా జవాబిస్తుండతని భార్య.

"బూట్లు వాకిట్లో కనిపిస్తున్నాయి కదు బాబూ!" అంటారు మరి కొందరు.

"మా నాన్న గారికి ఆరు జతల బూట్లున్నాయండీ! ఈ రోజు బ్రౌన్ కలర్ బూట్లు వేసు రెళ్ళారు" అంటాడు వాళ్ళప్పాయి స్పాంటేనియస్గా.

"ఆ దగ్గు మీ నాన్నగారిది కాదా పాపా?" అని అడుగుతారు ఇంకొందరు.

"అబ్బే! మా డాడీది ఐరన్ హెల్మెంట్! దగ్గులు... తుమ్ములు ఆయన్ని చూస్తే చాలు వెనక్కి తగ్గాల్సిందే!" అంటుండా అమ్మడు.

లక్షణరావు తన కుటుంబ సభ్యుల కిచ్చిన రిహార్సల్ అలాంటిది మరి!

ఇంకేం చేస్తారు పాపం?! ఆ పిలిచిన వాళ్ళు వచ్చిందారినే వెళ్ళి పోతుంటారు మళ్ళీ కలుస్తామని చెప్పమంటూ.

కుటుంబ సభ్యు లందరీ... వాళ్ళ, నటనా చాతుర్యానికి తెగ మెచ్చుకుని... తిరిగి తన పనిలో మునిగి పోతుంటాడు లక్షణరావు మీసం ఒక్కసారి తడుముకుని.

ఇక లక్షణరావు తన స్నేహితుల ఇళ్ళకి వెళ్ళినప్పుడు ఎలా ప్రవరిస్తాడో చూద్దాం!

ఒకసారి ఒక స్నేహితు డింటికి వెళ్ళాడు లక్షణరావు. అప్పుడతను అఫీసుకు శెలవుపెట్టి మరి రిలయన్స్ కవ్ వన్డే మాచ్ చూస్తున్నాడు టి. ఏ.లో. ఇండియా బాటింగ్... ఆస్ట్రేలియా బౌలింగ్. బాది పారేస్తున్నారు మన వాళ్ళు! ఉత్సాహంగా ఉంది క్రికెట్ మాచ్!

బయట నిలుచున్న ముసలి తల్లి గారితో లోపలకు కబురుపెట్టాడు తన వచ్చినట్టు.

లోపలికి రమ్మనమనీ... టి.వీ. చూడమనీ పిలుచాచ్చింది లోపలనుంచి.

చాలా అర్థంబు... ఒక్కసారంటే... ఒక్కసారి బయటికి వచ్చి వెళ్ళమని మళ్ళీ కబురు చేశాడు లక్షణరావు.

అతను విసుక్కుంటూనే బయటి కొచ్చాడు... "త్వరగా చెప్పు బ్రదర్. అవతల మాచ్ పోతోంది" అన్నాడు.... అసహనంగా.

క్రికెట్ మాచ్ గురించి ఇంత సంబరపడు తున్నావ్ నేనొచ్చింది మీ అమ్మాయికి మాచ్ గురించి" అన్నాడు లక్షణరావు.

దాంతో అతని స్నేహితుడికి చల్లబడక తప్పలేదు. "అయిపోయింది... అయిపోయింది!" అంటూనే అతన్ని గంటన్నర వరకూ బోరుకోట్లకాదు లక్షణరావు.

"సరే... అలాగే" అంటూ వింటున్న అతని నెత్తిన బాంబు పేల్చేశాడు ఏవరికి... గోత్రం ఒకల్లి

పోయిందంటూ. దాంతో అతను బెంచేలెత్తి పోయి కూతురు మాచ్ పోయింది.... అవతల క్రికెట్ మాచ్ కూడా పోయిందన్న విచారంతో... "వస్తాను బ్రదర్! సంబర్ టూకి వెళ్ళా" అంటూ వంకపెట్టు వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా ఇంట్లోకి పరుగెత్తాడు.

మరోసారి... మరో స్నేహితు డింటి రెళ్ళేసరికి అతను ఫామిలీతో సహా ఏదో ఊరికి ప్రయాణం ముతున్నాడు. రిక్తాలని పిలవడానికి కుర్రవాడిని కూడా పంపాడతను.

"మీ అఫీసరు నీ మీద చాలా కోపంగా ఉన్నాడని... మీ అఫీసులో పనిచేసే మా బాబాయి చెప్పాడు. నేను మా బాబాయితో నీ మీద మంచిగా చెప్పిస్తాను అంటూ మాటల్లో పెట్టి వాళ్ళు ప్రయాణం గంట వాయిదా వేయించాడు. మింగలేక కళ్ళల్లోకి వింటూ ఉండి పోయి... లక్షణరావు పదిలి పెట్టిం తర్వాత బతుకుకీవుదా! అంటూ బయట పడ్డాడు తను.

ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే... లక్షణరావు విలక్షణ మనస్తత్వ విన్యాసాలు చాలా ఉంటాయి. మన కథ కవసర మయినంత వరకూ మరో క్షుద్రి చెప్పకొంటే చాలు!

ఇంకోసారి... మరో స్నేహితు డింటికి వెళ్ళాడు లక్షణరావు. అప్పటికి టైం... రాత్రి పది గంట లయింది. ఆ స్నేహితు డింటి... తలుపులు మూసేసి ఉన్నాయి. లైట్లు తీసేసి ఉన్నాయి. టైగ్ లోపల నుంచి సన్న సన్నగా గుసగుసలు! గాజుల గలగలలు వినిపిస్తున్నాయి. అసలు సంగ తేమిటో ఆ మాత్రం అర్థం చేసుకోలేని మూర్ఖుడు కాదు కదా లక్షణరావు? కనీసం... అప్పుడయినా... చప్పుడు చెయ్యకుండా ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళిపోకూడదా?

అహ!

అలా చేస్తే... అతని పేరు లక్షణరా వెండుకవుతుంది?

ముందు తలుపుల మీద వేలి కణుపులతో కొట్టాడు.

లోపలి నుంచి గుసగుసలు. గాజుల శబ్దాలు ఆగిపోయినయ్య!

కానీ ఎవరూ వచ్చి తలుపులు తియ్యలేదు.

ఈసారి లక్షణరావు అరిచేత్తో తలుపు తవతవా బాదాడు. (కాలింగ్ బెల్ కనపడ లేదేమో పాపం!)

ఈసారి తలుపులు తెరుచుకో లేదు. కనీ రేగి పోయింది లక్షణరావులో.

అతని పేరు పెట్టి పిలుస్తూ... గట్టిగా బాదాడు తలుపుల్ని... అది కూడా విడవకుండా...!

ఇక తప్పదన్న కున్నాడో... ఏమో... అతని స్నేహితుడు భార్యతోటి సురత బంధాన్ని తెంచుకుని... భగభగ మండుతూ వచ్చి విసురుగా తలుపు తీశాడు... లైటు వేసి. ఛడామడా తిడద మనుకున్న అతని స్నేహితుడి గొంతు... లక్షణరావు చేతని చూడగానే మూగ బోయింది. అతను వచ్చే లోపుగా జేబులోంచి వంద రూపాయల నోటు తీసి

రడిగా ఉంచుకున్నాడు లక్ష్మణరావు.

"ఏమిటిది?" అన్నాడతను.

"ఇంత మతి మరువయితే ఎలాగ్ గే? ఇది నేను

నీ దగ్గర ఆరు సంవత్సరాల క్రితం అప్పుగా తీసుకున్న వంద. ఇంద! ఇప్పుడు నీ కివ్వకుండా వెళ్ళి పోయాననుకో దీన్ని మా అవిడ నా జేబులోంచి ఘరానాగా తన్నురించివులునుకు... కూరకు నజరానాగా ఇచ్చేస్తుంది! అందుకనే... ఎంత రాత్రయినా సరే... నీ కిచ్చి తీరాలని తలుపు కొట్టానోయ్. సారీ! హాం నువ్వు నిద్రా... దేవతా ఒళ్ళో... హాయిగా శయనించావో ఏమో?! అన్నాడు నర్సగర్భంగా.

పాపం అతని బాధ అతనిది!
"థాంక్స్ య్...!" అన్నాడు అవలీనూ.
"అసలే నోటు నీకు తీసుకొచ్చి ఇవ్వటానికి ఓ కథ ఉందోయ్" అంటూ... ముప్పావు గంట పైన నిల్చి బెట్టేశాడు- లక్ష్మణరావు- అతన్ని.
చివరి కతను స్పృహ తప్పి పడి పోయినట్టు నటిస్తే గానీ లక్ష్మణరావు అతన్ని వదలి పెట్టలేదు.
ఆ తరువాత అతను ఆవురావురు మంటూ వెళ్ళి... రసానందానికి మధ్యలో విఘాతం కలగటంలో బావురు మంటున్నట్టుగా పడి ఉన్న భార్యని ఓదార్చి ఆమెను రంజింపజేశాడు.
"మీ స్నేహితుడి కనలు బుద్ధుందా?" అంది అతని భార్య కోపంగా.

"ఉండు యివ్వాలి తో వా దంటే నా క్యూడా చిర్రెత్తిపోయింది. బుద్ధి వచ్చేట్టు చేసాను" అన్నాడు ధృఢంగా.
"ఏం చేసారు? ఎలా చేసారు?"
"మాసూవుండు" అన్నాడతను.

అతని పేరు ప్రతాప్. చాలా పట్టుదలగల వ్యక్తి. ఆ రోజు నుంచీ అతను అవకాశంకోసం పొంచి చూడటం మొదలుపెట్టాడు.

రెండు మూడునార్లు కావాలని లక్ష్మణరావు యింటికి వెళ్ళాడు.

ప్రతాప్ అతనికి పనిలేకపోవటంతో ఇంటి వుండి లేడనిపించాడు. లక్ష్మణరావు.

"అలాగటండీ! సరేలేండీ! మళ్ళీ వచ్చి ఆయన ఇంటినే వున్నప్పుడు కలుస్తాలిండి" అని వ్యంగ్యంగా అని 'కామ'గా వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ తరువాత నాలుగు రోజులకి.... ప్రతాప్ హడావుడిగా లక్ష్మణరావుంటికి వచ్చాడు. బయటి మంచి కోణాడు.... గట్టిగా.

ఆ డైలో.... లక్ష్మణరావు.... ఇర్వింగ్ హాలెన్ నవల చదువుతూ అందులోని ఘట్టిన సన్నివేశానికి మెలికలుతిరిగిపోతున్నాడు. అంత రస కందాయకంలో అతను ప్రతాప్ మాట్లాడటానికి సుముఖంగా లేడు.

దగ్గరవున్న శ్రీమతికి సంజ్ఞచేసి తేరని చెప్పి పంపించెయ్యమన్నాడు.

"ఇప్పుడే ఎవరో వచ్చి ఇండోసుజికి మీద తీసుకెళ్ళారండీ" అని జవాబిచ్చింది లక్ష్మణరావు

సారి నేస్తం!

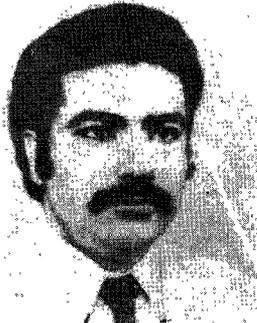
శ్రీమతి.

"ఎంతసేపట్లో వస్తారండీ? అన్నాడు ప్రతాప్.
"తెలియదండీ."
"ఈ రాత్రి క్కూడా రారండీ?" అన్నాడు ప్రతాప్.
"తెలియదండీ."
"నల్లెండ్లి ఏం చేస్తాం. నేను దురదృష్టవంతుణ్ణి" అన్నాడు ప్రతాప్.
"అదేంటండీ?" అంది లక్ష్మణరావు భార్య.
"ఆ సంగతి మీకు చెప్పినా అర్థంకాదులెండి! మీవారితో తరవాత మాట్లాడతాంలెండి" అని వెళ్ళిపోయాడు.
అంతా పొంచివిన్ను లక్ష్మణరావు మళ్ళీ మీసం మీద చెయ్యివేసుకున్నాడు
'ఇతరుల ఏకాంతాన్ని..... విలువైన ధైముని వేస్తు చెయ్యటం నా జన్మహక్కు! కాని..... నాల్గిం మాత్రం నా యిష్టం' అనుకున్నాడు సగర్వంగా.
మర్నాడు సాయంత్రం బజారులో లక్ష్మణరావు స్నేహితులంతా నిలేశారతన్ని "వాట్ జాన్ నిన్ను రాత్రి నువ్వు రాలేదెందుకని.... ఆరెరె...." అన్నారు.
లక్ష్మణరావులో ఒకటి ఆరాటం!
"నేను రాకపోవటమేమిటి? ఎక్కడికి?" అన్నాడు అత్యుత్సాహం.
"ఏం చేస్తుంటావు గురూ? ఆహ! ఎన్ని బటమ్మ?"

"ఏమిటోయ్ అది..... బటమ్మ ఏమిటి?" నిలవలేక పోతున్నాడు లక్ష్మణరావు.
"చికెన్ దోపాకె..... కాజు" చికెన్ పకోడా..... మటన్ ఫ్రై..... ప్రాగ్ మసాలా..... మొఘల్ బిరియానీ..... అబ్బ! త్రి!"
"నో రూరిపోతోంది లక్ష్మణరావుకి.
"ఎక్కడ ఇదంతా?" అంటూ అరిచాడు గట్టిగా.
"స్థారీ! ముందుది వెనుక..... వెనుకది ముందు చెపుతున్నాం.... నాన్ వెకెక్ న్నా ముందు బూజింగ్.....! ఓహో! ఎంత బ్రహ్మాండమయిన వెట్ పార్టీ! రాయల్ సెల్యూట్..... పివాసరిగేట్..... జానీవార్..... అమెరికన్ జెన్..... పాంపేన్..... జర్మన్ షీర్..... తాగినవారికి తాగినంత ముహుడేవ!"
నాలుక పడవకట్టుకుపోయింది లక్ష్మణరావుకి.
"ఎక్కడ? ఇదంతా ఎక్కడ? ఎవరు ఏర్పాటు చేశారు?" గొంతు తడారిపోతుండగా పొడిగా అరిచాడు.
అతన్ని పట్టుకుంటూ అతని స్నేహితులు.
"మన లక్ష్మణరావు యింతమాత్రానికే కొంకర్లు పోతున్నాడు..... ఇక ఆసలు విషయం కూడా చెప్పేస్తే గింగిరాలు తిరిగిపోయి..... మూర్ఛించి పడిపోతాడేమో....." అన్నారు.
"చంపేనున్నారోయ్! చెప్పిచాపండోయ్ ఏమిటో అది!" చిందులుతో క్కూడు లక్ష్మణరావు.

"మందు..... విందుతో పాటు మగువల పొందు కూడా ఎంత ఘనంగా ఏర్పాటుచేశారోయ్.....వహ్లా!"
"మగువల పొందా.....?" దాదాపు పిచిక్కినట్లు అరిచాడు లక్ష్మణరావు.
"ఏం చెప్పమంటావ్ లక్ష్మణరావు.....? పెద్దావురం పావ..... గుడివాడ గిరిజారాణి..... చిలకలూరిపేట అలకనందం...! జన్ముముక్కల్లా వున్నారా కదూ? ఆ వంపులు... ఆ సొంపులు.... హే హే! రాత్రి పార్టీకి రాని నీ దురదృష్టాన్ని ఏమని వర్ణించమంటావోయ్ పూర్వోలో!"
"ఎవరు? ఎవరి ఏర్పాట్లు చేసింది?" ఆవేశంగా అన్నాడు లక్ష్మణరావు.
"ఇంకెవరోయ్..... మన ప్రయితమ స్నేహితుడు ప్రతాప్.....!! అతనికి లాటరీలో పది లక్ష లోచ్చాయిగా..... ఆ సందర్భంలో....."
"ఏమిటి ప్రతాప్ గాడికి లాటరీలో పది లక్ష లోచ్చినయ్యా..... నన్ను పదిలేసి.... మీ అందరికీ మందు.... విందు.... పొందుల పార్టీ ఇచ్చాడా? ఇడియట్! వాడికి కళ్ళు నెత్తిమీదకొచ్చినయ్యన్న మాట.....! ఇప్పుడే తేల్చేస్తాన.... వాడి సంగతి!" అంటూ అప్పుమేహాలమీద ప్రతాప్ ఇంటికి దొరుతీశాడు.... స్కూటర్ మీద.
"రావోయ్ రా! లక్ష్మణరావ్..... ఊరకరారు మహాత్ములు! రా! ఆ కుర్చీలో కూర్చో. సారీ..... "

పెండ్లికి ముందు పెండ్లి తరువాత

అన్నిరకములైన వ్యాధులను ఇంకా నభుంసకత్వాన్ని హస్త ప్రయోగము వలన నరాల బంహీనతకు స్వల్పముందు వీర్యస్కంధము. వలన బంహీనతకు (V.D) గనే రియా, సిపిరిస్, ఇంకా. సంరా నము లేని వారు. సంరామును కలిగించుకొండి. ఈ వ్యాధులకు సుమారు. ఎన్నో సంవత్సరములు అనుభవము గల. డాక్టరు. ఎమ్.

ఎల్. మల్లిక్, (GOVT. Regd) గారికి చికిత్స పొందవలెను. వీరి చికిత్స నుండి వేరూచి ప్రజలు రోగముల నుండి సుఖపడినారు.

సూచనము:- మీరు ఏ రోగము ఉన్నా పరస్థలము నుండి నైనా పోస్టుడ్యారా పుత్రము వ్యవహరింప కొని మండులు పోస్టుపార్సల్ ద్వారా తెప్పించు కొని ఉపయోగించుకొనవచ్చును. మీరు, మీ దాంపత్యమును సుఖము పొందండి.

సంప్రదింపు వేళలు :

ఉదయం. 9 గం. నుండి
సాయంత్రం. 8 గం. వరకు
ఆదివారం కూడ పనిచేయును.

మల్లిక్ డిస్పెన్సరీ.

84/2, శ్రీహరి రాంకాంప్లెక్స్.

సాగర్ రియేటర్ ప్రక్కన,

కెంపే గౌడ రోడ్డు.

బెంగుళూరు. 560 009

సూతనయవ్యసంపాదండి!
సంతానసపంతులు కండి!
చర్మ వ్యాధుల నుండి
విముక్తులు కండి.

హస్త ప్రయోగమువలన కలుగు సరము బంహీనత, శీఘ్ర-అనము, అంగము నిర్బరగుట, అననర కాలమును ఆసంకృప్తి, సంరాము తర పోవట, నమస్త చర్మ వ్యాధులకు ఆయుర్వేద చికిత్స! పోస్టు ద్వారా చికిత్స కలదు.

ప్రతి నెల క్యాంపులు.

- రాజమండ్రి** : ప్రతి నెల 1, 18 తేదీలో "హోటల్ ఆరోజ్"లో, కోటసమ్మం వద్ద
 - కాకినాడ** : ప్రతి నెల 2, 17 తేదీలో "పీసెస్ ఎస్ లాల్", కల్వర టాకీస్ ఎడమ.
 - భీమవరం** : ప్రతి నెల 3, 18 తేదీలో "వజ్రుళా లాల్"లో.
 - ఓంగోలు** : ప్రతి నెల 9వ తేదీ "హోటల్ శ్రీకన్య" ఎ.సి, బ్రంక్-రోడ్.
 - ఖమ్మం** : ప్రతి నెల 25వ తేదీ "హోటల్ కిన్నెక" ఎ.సి, బస్స్టాండ్ దగ్గర.
- (గమనిక : ప్రతి క్యాంపులో సమయం 10 గం. నుండి రాత్రి 10 గం వరకు) |
పై తేదీలు మిగతా మిగిలిన దినములలో డాక్టర్ గారు నడిచాక క్లినిక్ లో వుంటారు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు
అయుర్వేద ధివక్, సెక్స్ & సిమ్స్ స్పెషలిస్ట్,
పాల్కు రోడ్, నడిచాడ. 521 301
ఫోన్ : 522 & 540

న్యాయజ్ఞం

అ.అ.రావు. ఎమ్.ఏ. ఎఫ్.ఎల్.అ.

పర్వాల వలన కల్వర్సు పడిపోయినట్లు ఫైకోర్సు తమ తీర్పులో అభిప్రాయపడ్డారు. భారీ వర్షాలు, పరదలు వస్తాయని ఫైవేస్ డిపార్టుమెంట్ తెలుసుకుని ఉండాలి. ముందు జాగ్రత్త చర్యగా కల్వర్సులు, బ్రిడ్జిలు మరమ్మత్తులు చేయాలి. అటువంటివి చెయ్యకుండా భారీ వర్షాల వలన కల్వర్సు పడిపోతే ఫైవేస్ డిపార్టుమెంట్ వారు జాప్యత నుంచి తప్పించుకొనలేరు. తమిళనాడు ప్రభుత్వం ఫైకోర్సుకు అప్పీలు చెయ్యకుండా ఉండవలసింది. ఫైకోర్సు వారు దావా కొట్టి చెయ్యడం అన్యాయం గనుక ఫైకోర్సు తీర్పును

దక్షిణ ఆర్కాట్ జిల్లాలో 1960 సంవత్సరం 14 తేదీన ఉదయం 5.30 గంటలకు రోడ్డుపై వస్తున్న బస్సు కల్వర్సు పడిపోవడం వలన ప్రవహిస్తున్న గెడ్డలో పడిపోయింది. ఫలితంగా సంతాన్.గోపాలన్ మరణించాడు. అతని తల్లిదండ్రులు నష్టపరిహారం కొరకు మోటారు యజమాని మీద, ఇన్సూరెన్సు కంపెనీ మీద, తమిళనాడు ఫైవేస్ డిపార్టుమెంట్ మీద 25,000 రూపాయలకు దావా వేశారు. కోర్టు వారు ప్రమాదం జరగడానికి డ్రైవర్ తప్పు లేదని, ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ చారి బాధ్యత కూడా లేదని వారితో దావా కొట్టి వేశారు. కల్వర్సు కూలిపోవడం ఫైవేస్ డిపార్టుమెంట్ వారి నిర్లక్ష్యం వలన జరిగింది గనుక ఫైవేస్ డిపార్టుమెంట్ వారు 9100 రూపాయలు నష్ట పరిహారం క్రింద చెల్లించాలని కోర్టు వారు తీర్పు చెప్పారు. ఈ తీర్పుపై తమిళనాడు ప్రభుత్వం వారు ఫైకోర్సుకు అప్పీలు చేశారు. గోపాలన్ తల్లిదండ్రులు నష్టపరిహారం క్రింద 5000 రూపాయలు అదనంగా ఇవ్వాలని ఫైకోర్సుకు విన్నవించుకున్నారు. కాని

ఫైకోర్సు వారు అప్పీలును అనుమతించి క్రింది కోర్టు తీర్పును కొట్టి వేశారు. ఈ తీర్పుపై నష్టపరిహారం కోసం సుప్రీమ్ కోర్టుకు అప్పీలు పెట్టుకున్నారు. వుధావలం ఫైవేస్ ఆఫీస్మెంట్

మోటార్ ఎక్సిడెంట్ కల్వర్సు పడిపోవడం వలన జరిగితే నష్ట పరిహారం ఫైవేస్ వారు ఇచ్చుకోవాలి

ఇంజనీర్ మరియు కడలూరు ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంజనీర్ భారీ వర్షాల వలన కల్వర్సు పడిపోయినట్లు రిపోర్టు ఇచ్చారు. కాని కల్వర్సు భద్రతకు తీసుకున్న చర్యలు విపరీతంలేదు. ఈ రిపోర్టు ఆధారంగా భారీ

సుప్రీమ్ కోర్టు వారు 1986 నవంబర్లో కొట్టి వేస్తూ తీర్పు చెప్పారు. 14000 రూపాయలు నష్టపరిహారం వడ్డీతో సహా చెల్లించాలని కూడా తీర్పు ఇచ్చారు.

అన్నాడు ప్రతాప్ చాలా నో మ్యంగా.
"దేనికి సారీ!" కోపం చిందుతోంది కుర్చీలో కూర్చున్న లక్ష్మణరావు గొంతులో.
"మా మిసెస్.... ఫైవేస్లో తెలిసిన వాళ్ళింటికి పేరంటానికి వెళ్ళిందోయ్. నీకు కాఫీ యివ్వలేనందుకు!"
"అద్దలే! ఇంత మిత్రద్రోహం చేస్తావా?" సూటిగా, ఘాటుగా అడిగేశాడు లక్ష్మణరావు కుండబద్దలుకొట్టినట్టుగా.
"నేనా? నీకా? ద్రోహమా? ఏమిటి లక్ష్మణరావ్.... కొత్తగా మాట్లాడుతున్నావ్?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు ప్రతాప్.
"నీకు లాటరీలో పది లక్షలొచ్చాయట నిజమేనా?"
"నిజమే!"
"రాత్రి నువ్వు మనవాళ్ళందరికీ తాగుదు.... తిండి.... తరుణుల పార్టీ ఇచ్చావట నిజమేనా?"
"నిజమే!"
"దానికి నన్ను కూడా ఆహ్వానించాలన్న ఇంగిత జ్ఞానం కూడా లేకపోయిందా నీకు?" ఉద్రేకంగా అన్నాడు లక్ష్మణరావు.
"నేను..... నిన్ను ఆహ్వానించలేదా? ఏమిటి లక్ష్మణరావు ఈ తప్పుడు అభియోగం?" శాలకగానే అన్నాడు ప్రతాప్.

"నువ్వై.... నన్ను.... ఆహ్వానించావా?" ఈసారి నిర్ఘాంతపోయింది లక్ష్మణరావు.
"ఆహ్వానించుదామనే మీ ఇంటికి వచ్చాను లక్ష్మణరావ్! నీ స్కూటర్.... కారిడార్లో నేవుంది. నీ బూట్లు గుమ్మంముందే వున్నయ్! అయినా నా దురదృష్టం! సువింట్లో లేవని సాక్షాత్తు నీ ఆర్కాంగి చెప్పింది. రాత్రికి వస్తాడా? అని కూడా అడిగాను అక్కడికి. తెలియదని చెప్పింది మీ స్త్రీమతి. ఇలాంటి పార్టీ యిస్తున్నానని మీ ఆవిడతో ఎలా చెప్పి.... నీకు కన్వేచెయ్యగలను? మీ ఆవిడ చెప్పుచుకు కొట్టదూ నన్ను! అందుకని.... నిరాశతో నిస్సహాయం వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయాను లక్ష్మణరావ్! ఇందులో నా తప్పేముందన్నా వుందా? నువ్వే చెప్పు" అన్నాడు ప్రతాప్ వేడికోలుగా.
లక్ష్మణరావు ముఖంలో కత్తివాటికి నెత్తురు చుక్కలేదు. గాలితీసిన బెల్గానోలా కుప్పకూలి పోయాడు!
"సారీ! ప్రతాప్. తప్పు నీదికాదు నాదే.... నాదే...." అంటూ మెల్లగా గొణుగాడు లక్ష్మణరావు.
"ఏమిటి లక్ష్మణరావ్.... తప్పు నీ దేమిటి? అదేమిటి ఫ్రెండ్! నా కేమి అర్థంకావటం లేదు" అమాయకంగా ముఖంపెట్టాడు.
మరుక్షణంలో.... ముఖంపెల్లని లక్ష్మణరావు అక్కడలేదు. అతనిక్కోన స్కూటర్ స్వార్జయ్యింది

భారంగా.
ఆ తరువాత ప్రతాప్ ఎప్పుడు లక్ష్మణరావు యింటికి వెళ్ళినా.... అతను ఇంట్లో లేడనే సమాధానం రాతేడు.
"వీరి చేస్తారు? ఎలా చేస్తారు? అని సవాల విసిరావుగా లక్ష్మణరావు విషయంలో? ఇప్పుడర్థమయిందా మన ప్రతాపమేమిటి?" అన్నాడు ప్రతాప్ శ్రీమతిని దగ్గరగా తీసుకుని నలిపేస్తూ.
"ఏమండీ? మీ కనలు లాటరీలో పది లక్షలు రాకుండానే.... మీ రసలు ఎలాంటి పార్టీ ఇవ్వకుండానే.... మీ స్నేహితులలో లక్ష్మణరావు కలా చెప్పించారు కదా.... రోపెచ్చడన్నా వీళ్ళలో ఒకడు అసలు నిజం లక్ష్మణరావుకి చెప్పేస్తే.....?" అంది అనుమానంగా.
"వాళ్ళిప్పుడు చెప్పిననా మనకు నష్టం లేదు" అన్నాడు ప్రతాప్.
"ఎందుకని?"
"అనుకున్నది సాధించానుగా? లక్ష్మణరావుని లోంగడిశానుగా? ఆ బెదురు బెదురుగానే వుంటుంది అతనిలో..... డబ్బాల్." "మొత్తానికి ఘటికలనిపించారు" అంది అతన్ని మీదకు లాక్కుంటూ.
లైటు నిగ్గుపడి అరిపోయింది.